

הכי נמוכה בעולם רפת קליה

במקום הכי נמוך בעולם פועלת רפת קליה, אך רפת קיבוץ קליה היא לא רק הנמוכה ביותר בעולם, אלא מנוהלת על ידי דודיק לניאדו, רפתן מוכר שניתן לומר ללא הגזמה כי הרפת היא מרכז חייו והוא ומלני סגניתו באים באהבה גדולה לרפת ולפרות. סיפור חם!

רפת קליה: 295

חולבות מכסה של 3.8 מיליון ליטר, מרכז מזון עצמאי, מכון חליבה ser 24 עמדות

קיבוץ קליה מופרט וכותב השורות היה בגרעין ד' אליו ובכל פעם שמגיע, פרץ נוסטלגיה מציף אותי. "הדבר הכי דבילי זה להביא פרה למקום כזה ולכן ההשקעה שלי ברווחת בעלי החיים היא גבוהה במיוחד אבל האמת, זה הכי לא הגיוני לעשות רפת בים המלח אבל הנה אנחנו כאן ומתקיימים ברוך השם". כך פותח את השיחה בינינו דודיק לניאדו, האיש והאגדה. כל בעל ניסיון יודע להבחין מייד ברפת השמה דגש על רווחת הפרות ובכלל ורפת קליה זה ניכר מיד לעין. רפת מטופחת, נקיה, החצרות מקוטלרות כפעמיים ביום, דודיק מכיר את כל הפרות, מלני חן, יד ימינו של דודיק המחבקת ומלטפת את הפרות המתקרבות אליה בשמחה אומרת "התחלתי לעבוד לפני צבא והמשכתי אחרי ומאז אני כאן". מלני בעצם כולבוניקית ומטפלת ביונקיה, חולבת, המלטות, כל מה שצריך ובעיקר מרגיעה את דודיק.

40 שנות רפתנות

דודיק לניאדו מדור מייסדי הקיבוץ, מאז שהגיע למשק לפני כ-40 שנה, הוא עובד ברפת ומשנת 1996 מנהל אותה. זה ללא ספק המכון הממוזג ביותר בעולם, נכנסים פנימה ורוח קרה ונעימה מקבלת את פנינו וכמובן שאת הפרות שלא ממש רוצות לצאת ממנו. החלב משווק לתנובה, יש גם שלוחת פיטום עגלים גדולה. דודיק ממהר לומר "חשוב לי לומר לפני הכל, זוהי רפת שהדגש העיקרי בה הוא רווחת בעלי החיים, זו הרפת אולי הראשונה בעולם שצוננה כבר לפני כ-40 שנה. זו רפת מיוחדת, כאן הפרות חשובות יותר מבני האדם" ומסיים בחצי חיוך "זו רפת שנבנתה במקום הכי לא נכון בגלל תנאי מזג האוויר הקשים ולאורך השנים למדנו איך להתגבר על חלק מהתנאים האובייקטיביים בשטח. קח את הרפת הזאת, תעלה אותה לנבי מוסא שזה עוד כ-350 מטר לגובה ואתה מעלה את כמות החלב שלה בין 5 ל-7 ליטר לפרה. אנחנו מתמודדים כאן בעיקר עם עקות חם קיצוניות ביותר שזה מתבטא לא רק ביום אלא גם באחת וחצי בלילה".

משטר צינון קפדני. דודיק

באים באהבה, דודיק ומלני

לא נחים לרגע אבל יכול לומר כי בעקבות כך ולמרות המיקום והחום אנחנו בהחלט נחשבים לרפת ממוצעת ברמה הארצית בכל הקשור לנתוני ייצור חלב שזה לדעתי פלא לא קטן, הממוצע שלנו עומד על כ-11.7 ליטר לפרה עם 3.9 שומן ו-3.47 חלבון וממוצע של 150 תאים סומטיים". דודיק מבקש לומר כי "נורא חשוב לי להדגיש כי יש שתי חברות שינו את החיים שלנו ברפת, הראשונה זו חברת SCR שבזכות הכלים הטכנולוגיים שהיא נותנת לי ביום ביום אני יכול לקדם את התחום שנקרא רווחת בעלי חיים ולדעת און ליין את מצב הפרה. החברה השנייה, חברת סילוקינג, החברה שספקה לי את הסלפ, חברה גרמנית שאני עובד איתם מעל 20 שנה וקיצרה לי את זמן ההזנה במעל ל-50 אחוז והעלתה את רמת הדיוק בביצוע ההזנה המתוכננת מול התכנון".

בעיית כוח האדם ?

"מזג האויר מבריא אנשים מהעבודה כאן ברפת, צריך להבין כי בקיץ עובדים כאן ב-50 מעלות בצל, זה גיהנום אמיתי. נכון להיום הרפת מגוונת ומורכבת מפלסטינים, ערביי ישראלי, יהודים ותאילנדים. ממוצע של 8 אנשים ברפת".

יש יתרונות למיקום?

"היתרון היחיד למזג האויר זה שהעגלים יוצאים כאן באחוזי כשרות גבוהים". ▲

משטר צינון מיוחד וקפדני

דודיק "משטר הצינון שלנו מחולק לשתי עונות, עונת הקיץ מתחילה באמצע מרץ ומסתיימת בסוף אוקטובר. 3 מקלחות לפני חליבה בחצר ההמתנה, בין חליבת בוקר לחליבת צהריים שעה של צינון, בין חליבת צהריים לערב, שני סבבים סבבים של שעה כל אחת, כולל את קבוצת היבשות ובחצות עוד סבב צינון. מעבר לצינון המסיביים בחצרות שבהם אנחנו מורידים את טמפרטורת גוף הפרה, הרי שבזמן האכלה יש מאווררים פלוס מתזים וגם במרבצים יש מאווררים פלוס מתזים פשוטים המצליחים להוריד את הטמפרטורה הסביבתית של כ-5 מעלות בממוצע".

מתי למעשה החלה מהפכת הצינון כאן?

"ללא ספק המהפך בנושא עקת החום החל לפני כעשר שנים בהכנסת מאווררי התקרה של חברה איטלקית. עשינו כאן ניסוי למשך שנה ובו ראינו ובחנו את התנהגות הפרה במרבצים. ולאחר 3 ימים המהפך הגדול הגיע, הפרות התפרסו לאורך כל המרבץ ולא התגודדו בחלק אחד כמו שהיה בתקופת מאווררי ההרקולסים. דבר ששינה בצורה דרסטית את כמות התאים הסומטיים, העלה את כמות החלב בתקופת הקיץ בממוצע של 2.5 ק"ג לפרה והוריד משמעותית את עקת החום. בעזרת מערכת המידע ל-SCR בדקנו וראינו איך עקת החום ירדה בצורה משמעותית אך עדיין לא מספיק לדעתי. אנחנו כל הזמן בוחנים ובודקים,